

ההוספה
בלמוד התורה
בעניני משיח והגאולה
היא הדרך הישרה
לפעל התגלות
וביאת המשיח
והגאולה
בפעל ממש.

(הרבי מליובאוויטש
בשיחת שבת
פרשת תזריע-מצרע
התנשיא)

פוחתחים

דלת

לנאולה

חוברת הכנה
אחידון מספס
בנושאי משיח ואמנה

pe: _____

כחה: _____

מבוא

אָן מַלְאִיזי וַתְּלִמְדוּת הַרְפֶּת

פֶּלֶס וּבִרְכָה!

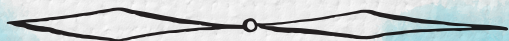
ביום כ"ח ניסן שנת ה'תנש"א, אמר הרבי מלוביבאוויטש שיחה מיחדת לחסידים, בה הביע את צערו על העכוב בביאת המשיח לאחר כל הדברים שנעשו. הרבי העביר לחסידים את האחריות והזכות לפעל להבאת הגאולה, באמרו: "הדבר היחידי שעוד יכולני לעשות: הנני מוסר זאת לכל אחד מכם, עשו כל אשר ביכולתכם לפעל ביאת משיח בפעל ממע".

השיחה גרמה להתעוררות רבה בקרב החסידים בנושא הבאת הגאולה. התחזקה אז ההבנה שהכוחות נתנו לכל יהודי, כעת נותר רק לבצע.

חלפו מאז שלושים שנה, בהן חיים החסידים עם הידיעה כי הגאולה הקרבה אינה רק בשורה גדולה וחדשה, אלא זו מציאות ההולכת וקורמת עור וגידים לנגד עינינו, והיא תלויה במעשינו ובהשתדלותנו. עלינו להתכונן לקראתה ולעשות הכל כדי לזרז את בואה.

במסגרת ציון שלושים שנה משיחה זו, שנת ה'תשפ"א הכרזה בכל מוסדות החנוך של "רשת אהלי יוסף יצחק בארץ הקדש" כשנת "יוצרים גאולה".

למרות האתגרים המיוחדים המלוים את שנת ה'תשפ"א הנוכחית, התלמידים, התלמידות ובראשם צו"ת החנוך, התגייסו במרץ ובהתלהבות לעשות כל שביכולתם – למהר ולזרז את בוא הגאולה.

מַלְאִיזִים וְקָרִים,

למוד מתוך החוברת שלפניכם, והשתתפות בחידון – המסכם את התכנים העשירים שנלמדו במשך השנה אודות הגאָלָה, מהיום עבדכם הזדמנות יקרה נוספת לעשות משהו ממשי להבאת הגאָלָה.

כמו שאנחנו מוצאים בדברי הרבי אודות למוד עניי משיח וגאָלָה, שנאמרו בסמיכות ליום כ"ח ניסן:

"המדבר בתקופה האחרונה בנוגע להוספה המיוחדת בלמוד התורה בעניי גאָלָה ומשיח – לא (רק) בתור 'סגולה' למהר ולקרב ביאת המשיח והגאָלָה, אלא (גם ו) בעקר כדי להתחיל 'לחיות' בעניי משיח וגאָלָה, 'לחיות' עם הזמן' דימות המשיח, על ידי זה שהשכל נעשה ממלא וחדור בהבנה והשגה בעניי משיח וגאָלָה לשבתורה, ומהשכל מתפשט וחדר גם ברגש הלב, ועד להנהגה בפעל, במחשבה דבור ומעשה באפן המתאים לזמן מיוחד זה, שעומדים על סף הגאָלָה ומראים באצבע ש'הנה זה (מלך המשיח) בא'".

(מתוך שיחת שבת פרשת בלק, י"ז בתמוז ה'תנש"א)

בהצלחה רבה במשימה החשובה!

הנהלת הרשת

התכנים בחוברת זו (כמו גם בתכנית המצגות "זמן השיא") מבססים בחלקם הגדול על הספר "סודות הגאָלָה" מאת הרב מנחם ברוד.

שְׁעַר
רֵאשׁוֹן

מגילות לגאולה

משגים

העולם כחלום

בחלום, רואים דברים מוזרים שנראים כאילו הם הגיוניים. גם הגלות היא כמו חלום. קורים בה דברים לא הגיוניים: יש בעולם הרבה אנשים שסובלים והרבה דברים לא טובים. כשמשיח יבוא, אנחנו כאילו 'נתעורר' מהחלום הארך של הגלות ונראה את העולם במצב ההגיוני שלו, כשהכל רק טוב, וכלם מרגישים אף השם נמצא בכל מקום.

עולם נאמן העל

"עולם" מלשון "העלם" – העולם מעלים ומסתיר את הקדשה; לא רואים מיד מי ברא את העולם ואף השם מנהל אותו.

לאחר כל השנים שעברו מאז בריאת העולם, יש לתורה ולמצוות מטרה אחת – לגלות. לגרם לך שהעולם עצמו יראה לך, את הקדוש ברוך הוא הנמצא בתוכו. הגלוי הזה, יתרחש בזמן הגאולה.

להכניס את ה"אל"

המלה 'גאולה' מרכבת מ'גולה', בתוספת א'. הגאולה מתלבשת בתוך הגולה עצמה, אלא שהיא מכניסה ב'גולה' את הא' – "אלוהי של עולם", הקדוש ברוך הוא. (התעודיות תנש"א כרך ג, שבת פרשת אחרי-קדושים)

צטוטים

1.

"אני מאמין באמונה שלמה בביאת המשיח, ואף על פי שיתמהמה עם כל זה אחכה לו בכל יום שיבוא".

(על פי י"ג העקרים לרמב"ם)

2.

"אפלו אין ביד ישראל אלא הקווי, כדאים הם לגאולה בשכר הקווי".

(במדרש, ילקוט שמעוני תהלים רמז תשלו)

3.

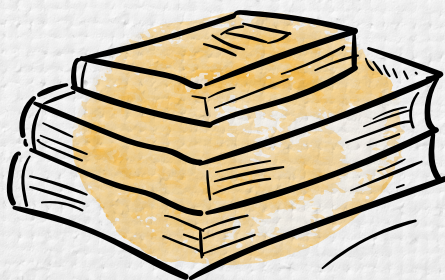
"בשעה שמכניסין אדם לדיון אומרים לו... צפית לישועה?".

(שבת לא.א)

4.

מדברי הרבי: "הדבר היחיד שעדין מעכב את הגאולה הוא הצורך שכל בני ישראל יבקשו וידרשו ויתבעו מהקדוש ברוך הוא להביא את הגאולה האמתית והשלמה".

(התועדויות תשמ"ז כרך ב, עמוד 164)

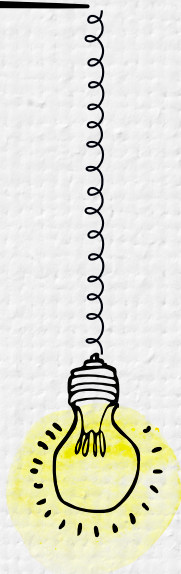

העסקה היא מלכודת

לאחד מחסידי כבוד-קדשת אדמו"ר ה"צמח צדק" היה בית מסחר ואכסניה, אותם חכר מדי שנה מאת הפריץ בעשרה רובל כסף שהיה משלם מראש.

שנה אחת שלח החסיד את בנו כדי לערוך את החוזה לקראת השנה הבאה. עלה בדעת הבן לערוך את החוזה למשך חמש השנים הבאות ובכך לחסוך עשרים רובל, שכן נאות הפריץ להסתפק בשלושים רובל באם ישלם מראש תחת החמשים המגיעים לו.

כשחזר הבן וספר לאביו על הצלחת העסקה המצלחת שעשה, נער בו אביו: "לא זו בלבד שלא חסכת עשרים רובל אלא ששלמת עשרים רובל לריק, שהרי מאמינים אנו באמונה שלמה בביאת המשיח בשנה זו ממשי, ולחנם שלמת לארבע השנים הבאות..."

שַׁעַר
שְׁנִי

יָמוּת הַפֶּמְשִׁיחַ

משגים

סוף הפסוק

בימות המשיח יתגלה בעולם הכוח האלקי האין סופי, הוא ישפיע על כלם ועל הכל. לכן גם עולם הצומח, גם עולם החי וגם הדומם, יהיו משלמים.

מלאכת כוהנים

לעתיד לבוא, עם ישראל כולו יהיה "ממלכת כהנים וגוי קדוש" (שמות יטו). אמות העולם ירגישו שבני ישראל מקרינים עליהם קדשה אמונה וצדק, ולכן הם ירצו להיות קרובים לבני ישראל ולהושיט להם עזרה, ברצון ובשמחה.

לדי "צבאות השם"

כאשר ילדי ישראל עברו בים סוף, הם הצביעו ואמרו: "זה אֱלֹהֵי וְאֵנֹהוּ" (שמות טו, ב), לכן נאמר עליהם ש"הם הכירוהו תחלה". גם לעתיד לבוא, ילדי ישראל שזוכים ומקבלים חנוך יהודי טהור, יזכו להיות הראשונים להצביע ולראות אלקות.

האיתן, שור הבר ויין הנער

סעודת הצדיקים שתתקיים לעתיד לבוא מסמלת סודות רוחניים עמקים. הלויתן ושור הבר מסמלים שני סוגים של עבודת השם. עבודה רוחנית נעלה, בעולמות העליונים, ועבודה עם העולם הגשמי, לזכר ולקדש אותו. לעתיד לבוא שתי העבודות האלו ישלימו זו את זו.

היין המשמר מסמל את עמק פנימיות התורה, שתתגלה אז.

צטוטים

1.

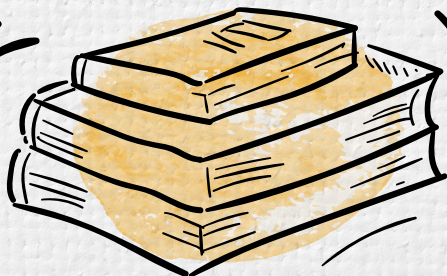
"הטובה תהיה משפעת הרבה וכל המעדינים מצויין
כעפר, ולא יהיה עסק כל העולם אלא לדעת את
השם בלבד".
(רמב"ם, הלכות מלכים יב,ה)

2.

"וגר זאב עם כבש ונמר עם גדי ירבע".
(במדבר, ילקוט שמעוני תהלים רמז תשלו)

3.

"וכתתו חרבותם לאתים וחייתותיהם למזמרות.
לא ישא גוי אל גוי חרב, ולא ילמדו עוד מלחמה".
(ישעיה ב,ד)

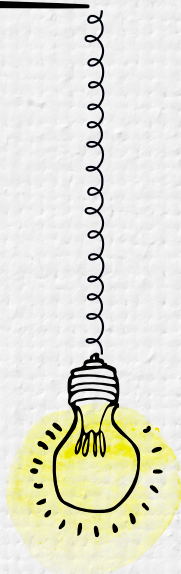
מִשְׁכָּן הָאֱלֹהִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ

מִעֲשֵׂה וּבָאוּ לְרַב הַקָּדוֹשׁ רַבִּי מְנַחֵם מִנְדֵּל מֵיִסְטֶבֶסְק חֲבוּרַת חֲסִידִים בְּעָלֵי מִנְּגִינִים מְפָרְסָמִים לְשׁוּבוֹת בְּהִיכָל קִדְשׁוֹ וּלְהִנָּעִים לֹא מִזְמֵרוֹתֵיהֶם בְּשִׁלְחָנוֹ. בִּיְדֵי חֲבוּרַת זָמֵר זוֹ הָיָה נִגּוֹן מִיָּחָד בְּמִינוֹ עָרֵב כְּאֶזֶן וּמוֹשֵׁף אֶת הַלֵּב, וְכִשְׁסָמֵן לָהֶם רַבִּי מְנַחֵם מִנְדֵּל בְּסֻעֻדַּת לֵיל שַׁבַּת קִדְשׁ לְשִׁיר, וּבִקְשׁוֹ לְפָצֵחַ בְּזָמֵר זֶה, הִסָּה אוֹתָם מִיד וּרְמַז לָהֶם לְחַדֵּל מִלְּנַגֵּנוֹ.

הַדָּבָר חָזַר וְנִשְׁנָה גַם בְּשָׂאֵר סֻעֻדוֹת הַשַּׁבָּת, וְהָיָה בְּעֵינֵיהֶם לְפָלֵא.

לְמַחֲרַת, בְּיוֹם רֵאשׁוֹן שָׁחַל בּוֹ רֹאשׁ חֹדֶשׁ, יָשָׁב רַבִּי מְנַחֵם מִנְדֵּל בְּסֻעֻדַּת הַיּוֹם עִם תַּלְמִידָיו הַקָּדוֹשִׁים, וּלְפָתַע צֹהַ לְחֲבוּרַת בְּעָלֵי הַמִּנְגִּינִים לְפָתַח דּוֹקָא בְּנִגּוֹן שְׁאוֹתוֹ הִסָּה בְּמִשְׁחָן כָּל הַשַּׁבָּת.

בְּשַׁעַת נִגְיָנָתָם בְּכָה רַבִּי מְנַחֵם מִנְדֵּל מְאוֹד וְהִזִּיל דְּמָעוֹת כַּמִּים, וְלֹאֲחֵר מִכֵּן גָּלָה כִּי נִגּוֹן זֶה מִשְׁכָּן הָאֱלֹהִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ הָיָה, וְזוֹהִי הַסָּפָה שֶׁלֹּא הִנִּיחָם לְנִגְנוֹ בַּשַּׁבָּת, כְּדִי שֶׁלֹּא יִצְטָעַר בְּיוֹם הַקָּדוֹשׁ עַל חֲרָבּוֹ הַבֵּית וְגִלּוֹת הַשְּׂכִינָה.

שְׁעַר
שְׁלִישִׁי

הַנָּה הַנָּה מִשִּׁיחַ בָּא

משגים

הפאָל השני

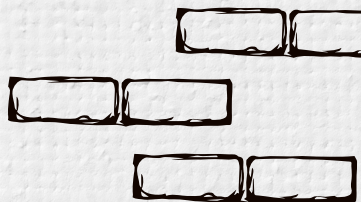
כתוב בזהר הקדוש (וירא, חלק א, קיזא), שהאָלף השני הוא זמן מיוחד שבו ה'שכינה' הקדושה, תקום מעפורה.

בפרט בחצי השני של האָלף השני יפתחו שערי החכמה למעלה וגם שערי החכמה למטה והעולם יהיה מתקן ומוכן להכנס לאָלף השביעי.

העולם התכונ

יש סימנים מעודדים המראים שהעולם כולו מתחיל להתכונן לקראת ימות המשיח. הרבי מצביע על כמה שנויים מעניינים בעולם.

למשל: נפילת מסר הברזל ושחרור היהודים מהמשטר הקומוניסטי. שלום בין עמים. הסכמים להפסקת יצור נשק מסכן.

נָנִס עַל אָבִי עֶנֶק

הדור שלנו מקבל כוחות מהעבודה הרוחנית העצומה
שכבר עשו בעבר כל הצדיקים.

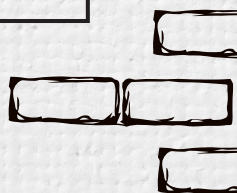
כמו גמד היושב על כתפיו של אדם ענק ומצליח
להגיע למקומות גבוהים.

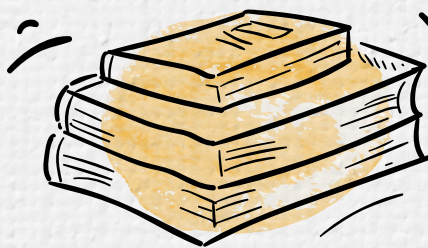
מִסִּירוֹת נָפֶעַ בְּ"עֶקְבֵּתָא דְּמִשְׁיָחָא"

לדור שלנו יש גם מעלה מיוחדת, שאין לדורות
שלפנינו!

זהו דור שבו יהודים מתאמצים ודבקים בתורה
ובמצוות, למרות החשך הרוחני שיש בעולם.

מבאר בחסידות שאפלו משה רבנו, הרגיש ענה
מיוחדת כלפי מסירות הנפש שתהיה בדור של
"עקבתא דמשיחא" על שמירת התורה והמצוות.

צטוטים

1.

"ששית אלפים שנה הוי עלמא (=קיים העולם),
 שני אלפים – תהו, שני אלפים – תורה,
 שני אלפים – ימות המשיח".
 (סנהדרין צזא. עבודה זרה טא.)

2.

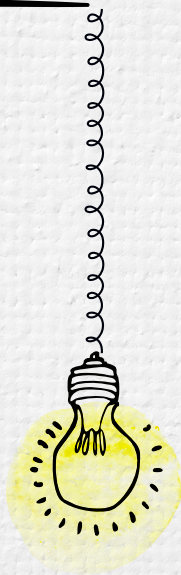
"הנה ימים באים נאם השם והשלחתי רעב בארץ.
 לא רעב ללחם ולא צמא למים,
 כי אם לשמע את דברי השם".
 (עמוס ח"א)

ספור

אדרבה!...

טענו אנשים לפני הרבי מלויבאוויטש: "השכם
 והערב אתה מבטיח: הנה הנאכה קרובה, ומן
 המפרסמות כי כבר לפני ארבעים שנה כבר
 התבטא כן האדמו"ר הקודם (הרי"צ)..."

"אדרבה!", ענה להם הרבי, "אם כבר לפני
 ארבעים שנה הכריז גדול בישראל ש"הנה
 זה בא" הרי עתה מכרח הוא לבוא!..."

שַׁעַר
רַבִּיעִי

תֵּהֱלִיכִי הַגָּאֵלָה

משגים

אחישנה – בעתה

כתוב בנביא: "אני השם בעתה אחישנה" (ישעיהו ס, כב).

הנמרא מפרשת (סנהדרין צח, א). שבפסוק הזה נרמזות שתי אפשרויות של גאולה: אם ישראל יזכו – הגאולה תקדים לבוא, "אחישנה". ואם לא יזכו – הגאולה תבוא בזמן שנקבע לה מראש, "בעתה".

השופר הגדול

הקול שיבשר את בוא הגאולה, יהיה קול "השופר הגדול".

"וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל, וּבָאוּ הָאֲבָדִים בְּאֶרֶץ אֲשׁוּר וְהַנִּדְחִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְהִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלַיִם" (ישעיהו כז, ג).

האזיר נכנס לשופר דרך פתח צר ויוצא דרך פתח רחב. כך השופר הגדול מסמל את היציאה של בני ישראל מהמצר למרחב.

בִּנְיָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא

בספר הזהר (חלק ג רכא,א) מְכַנֶּה הַבַּיִת הַשְּׁלִישִׁי "בִּנְיָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא" – בִּנְיָן שֶׁיִּבְנֶה עַל־יְדֵי הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

יש דעות שונות האם בית המקדש ירד מוכן מן השמים, או יבנה בידי אדם. מסבֵּר עַל כֵּךְ שְׁלֻמְעֵשֶׁה, יְהִי בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ הַשְּׁלִישִׁי דְבָרִים שֶׁיִּבְנוּ בִּיְדֵי אָדָם וְיִהְיוּ דְבָרִים שֶׁיִּרְדּוּ וְיִבֹּאוּ מִן הַשָּׁמַיִם.

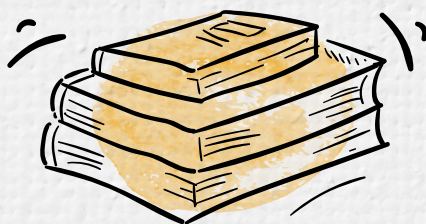
כֹּךְ מֵצֵד אֶחָד עִם יִשְׂרָאֵל יָקִים אֶת הַמִּצֵּה לְבָנוֹת בֵּית מִקְדָּשׁ, וּמֵצֵד שֵׁנִי יְהִי בַּמִּקְדָּשׁ דְּבָרִים עֲלִיוֹנִים, שֶׁבְּזָכוֹתָם הוּא יִהְיֶה נָצַחִי.

קְבוּץ הַגָּלוּיֹת

לֹא רַק עִם יִשְׂרָאֵל יֵצְאוּ לְגָלוּת. יַחַד אַתֶּם, הַקָּבָ"ה בְּעֶצְמוֹ יֵצֵא לְגָלוּת, עִם כָּל יְהוּדֵי וְיִהוּדֵי.

עַל הַכְּתוּב "וְשָׁב הַשֵּׁם אֶלְקֵינוּ אֶת שְׁבוּתָךְ" (דְּבָרִים כ, ג) – אוֹמְרִים חֲזָ"ל "בּוֹא וְרֵא הַכָּהֵן חֲבִיבִין יִשְׂרָאֵל לְפָנֵי הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁבְּכָל מְקוֹם שֶׁגָּלוּ, שְׁכִינָה עִמָּהּ... וְאַף כְּשֶׁעֲתִידִין לְהִנָּחֵל, שְׁכִינָה עִמָּהּ"

אִם כֹּךְ, כִּמָּה שׁוֹמְחָה תִּהְיֶה בַּעַת קְבוּץ גָּלוּיֹת, כְּאֲשֶׁר גַּם הַשְּׁכִינָה הַקְדוֹשָׁה, תִּצָּא מִן הַגָּלוּת.

צטוטים

"וְהָיָה בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים נִכּוֹן יִהְיֶה הָרַב בֵּית הַשֵּׁם בְּרֹאשׁ הַהָרִים וְנִשָּׂא מִגְבָּעוֹת וְנִהְרֹוּ אֵלָיו כָּל הַגּוֹיִם."
(ישעיה ב,ב)

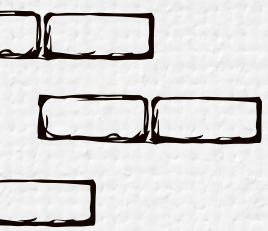
1.

"הֲנִי מֵבִיא אוֹתָם מֵאֶרֶץ צָפוֹן וְקִבְּצֹתִים מִיִּרְכַּתִּי אֶרֶץ... קֹהֵל גָּדוֹל יֵשׁוּבוּ הִנֵּה."
(ירמיה לא,ח)

2.

"וְאַתֶּם תִּלְקְטוּ לְאֶחָד אֶחָד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל."
(ישעיהו כז, יב)

3.

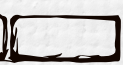
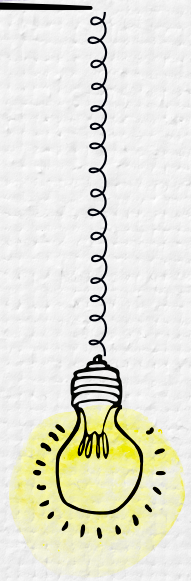

ספור

נסח ההכחנה

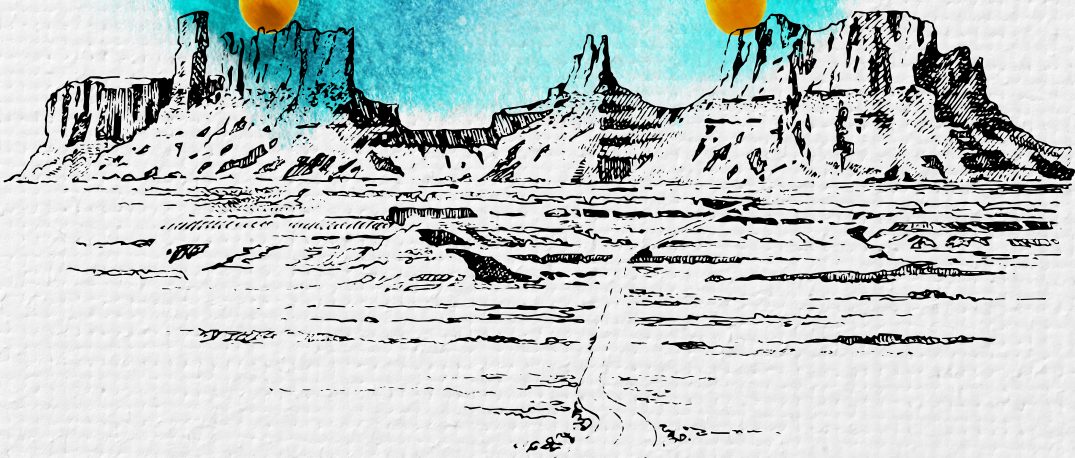
לקראת החתנה הגדולה בז'לובין, בה נשאו צאצאיהם של רבנו הזקן, בעל התנ"א, והרב הקדוש רבי לוי יצחק מברדיצ'ב, קרע רבי לוי יצחק את נסח ההזמנה וצוה לכתב כך:

"החתנה תתקיים אם ירצה השם בירושלים עיר הקדש והמקדש, תבנה ותכונן במהרה בימינו אמן. ובאם משיח צדקנו לא יבוא חסד ושלום עד אז – תתקיים החתנה בעיר ז'לובין..."

שַׁעַר
חַמִּישִׁי

מַחֲכִים לְמַנְיָח

משגים

נאָך וַנְבִיאַ

מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ מֵתָאָר כִּ"מֶלֶךְ" וְכִ"נְבִיא". נִרְאָה שְׁמֵדְבָר בְּשִׁנְי תַּקּוּפוֹת: בְּתַקּוּפָה הָרֵאשׁוֹנָה יִרְגֵּשׁ בְּעֵקֶר הַיּוֹתוֹ "מֶלֶךְ" - כְּאִשֶּׁר יַחְזִיר אֶת יִשְׂרָאֵל לְדֶרֶךְ הַתּוֹרָה, יִלְחֵם בְּאֲמוֹת הָעוֹלָם וַיַּעֲבִיר אֶת הָרַע מִן הָעוֹלָם.

בְּתַקּוּפָה הַשְּׁנִיָּה יִרְגֵּשׁ יוֹתֵר הַיּוֹתוֹ "נְבִיא" וְ"רַב" שְׁיִלְמַד תּוֹרָה וּפְנִימִיּוּת הַתּוֹרָה, לְכָל יְהוּדִי.

נאָךְ הַמְּשִׁיחַ וְהַיְּהוּדִים הַפְּשׁוּטִים

אָדְמו"ר ה'צִמַּח צֶדֶק' הָיָה אוֹמֵר, שְׁמֵשִׁיחַ צִדְקָנוּ יִתְעַנֶּג בְּמִיחָד מֵהַיְּהוּדִים הַפְּשׁוּטִים, בְּעֵלֵי מְסִירוֹת הַנֶּפֶשׁ.

כְּלוּמָר, אֶפְרַע־פִּי שְׁיִלְמַד תּוֹרָה אֶת כָּל הָעָם, כּוֹכֵל הַגְּדוֹלִים בְּיוֹתֵר וְכָלָם יִלְמְדוּ מִפִּי אֶת "תּוֹרָתוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ", עִם זֹאת, תִּהְיֶה בּוֹ עֲנוּה מִיחָדָת לְהַתִּיחַס לְאֲנָשִׁים פְּשׁוּטִים וְלִלְמַד גַּם אֹתָם, עַל־פִּי רַמְתָּם. (עַל־פִּי סֵפֶר הַמַּאמָּרִים תִּרְצ"ט, עִמּוּד 194)

רוֹכֵב עַל חֲמוֹר

בְּנְבִיא מוֹבָא תֵּאוֹר, לְפִי הַמְּשִׁיחַ יִגִּיעַ "עֲנִי וְרוֹכֵב עַל חֲמוֹר". עַל פִּי הַפְּרוּשִׁים הַשּׁוֹנִים הַדָּבָר בָּא לְסַמֵּל שְׁנֵי דְבָרִים: אֶת הָעֲנוּה שֶׁל מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, כִּי חֲמוֹר הוּא בְּהֵמַת־רִכִּיבָה פְּשׁוּטָה. וְכֵן אֶת הָעֲבָדָה שְׁמֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ "רוֹכֵב" - שְׁכִיט, עַל עוֹלָם הַ"חֲמָר".

צטוטים

1.

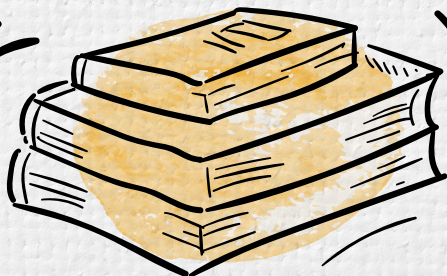
"אותו המלך שיעמד מזרע דוד, בעל חכמה יהיה יותר משלמה, ונביא גדול הוא, קרוב למשה רבנו. ולפיכך ילמד כל העם ויורה אותם דרך השם".
(רמב"ם, הלכות תשובה, פרק ט הלכה ב)

2.

"עתיד הקדוש ברוך הוא להיות יושב... ודורש תורה חדשה שעתיד לתן על ידי משיח".
(ילקוט שמעוני, ישעיהו רמז, תכט)

3.

"ונחה עליו רוח השם, רוח חכמה ובינה, רוח עצה ונבונה, רוח דעת ויראת השם".
(ישעיהו יא, ב)

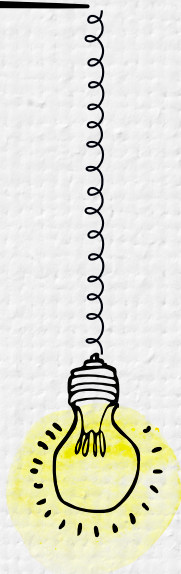

רצע קרוב יותר לביאת המשיח!

אצל ה"חוזה" מלובלין היה שעון, והשעונים שהיו בזמנם היו דופקים בכל שניה בקול.

פעם נכנס איזה רב ואמר ל"חוזה" שכל רגע שהוא שומע את קול השעון הוא נכנס קצת לעצבות, כי זה מזכיר לו שכל רגע מקרב אותו למאה ועשרים...

ענה לו ה"חוזה" שבכל רגע שהוא שומע את קול השעון לבו מתמלא בשמחה גדולה, שהנה רגע קרוב יותר לביאת המשיח.

"לא זו בלבד שסוף הגאולה לבוא,
 אלא הגאולה כבר עומדת על סף הפתח
 ומחכה לכל אחד ואחת מ'ישראל'
 שיפתח את הדלת ו'יסחב' את הגאולה לתוך החדר!"
 (מדברי הרבי מליובאוויטש בשיחה עם הרב הראשי לישראל,
 הרב מרדכי אליהו ב' במרחשון תשנ"ב)